MAJANDUS- JA
KOMMUNIKATSIOONI-
MINISTEERIUM

KÄSKKIRI

20.11.2026 nr 4

Vaideotsus Taptales Inc. OÜ vaides

1. Asjaolud ja menetluse käik

1.1. Riigi Tugiteenuste Keskuse (edaspidi *rakendusüksus*) 31.10.2022. a otsusega nr 11.2-27/1073 (edaspidi *taotluse rahuldamise otsus*) rahuldati Taptales Inc. OÜ, registrikood 16475797, (edaspidi ka *toetuse saaja* või *vaide esitaja*) taotlus registreerimisnumbriga 2014-2020.5.01.22-3197 väliskaubandus- ja ettevõtlusministri 09.03.2015. a määruse nr 20 „Starditoetus“ (edaspidi *meetme määrus*) alusel toetuse saamiseks projektile „Taptales Inc OÜ mobiilsed joogijaamad”.

1.2. 25.09.2026 tegi rakendusüksus projekti osas finantskorrektsiooni otsuse nr 11.2-1/26/3936 (edaspidi *otsus*).

1.3. 25.10.2026 esitas Taptales Inc. OÜ rakendusüksuse otsuse peale vaide (edaspidi *vaie*). Vaide esitaja palub tunnistada otsuse punktid 1–6 kehtetuks, kohaldada 25% finantskorrektsiooni määra ehk nõuda tagasi 3750 eurot ning peatada otsuse täitmine vaidemenetluse ajaks.

1.4. Vaie on esitatud tähtaegselt ja nõuetekohasele vaideorganile rakendusüksuse kaudu. Vaideorganil ei ole tuvastatud vaide läbivaatamist takistavaid asjaolusid.

1.5. Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium (edaspidi *vaideorgan*) vaatas vaide läbi perioodi 2014–2020 struktuuritoetuse seaduse (edaspidi *STS2014_2020*) § 51 lõike 3 alusel ning lähtudes haldusmenetluse seaduse (edaspidi *HMS*) §-s 83 sätestatust.

2. Vaideorgani seisukohad vaide osas

2.1. Tulenevalt HMS § 83 lõikest 1 kontrollib vaideorgan vaiet läbi vaadates haldusakti andmise õiguspärasust ja otstarbekust. HMS § 54 järgi on haldusakt õiguspärane, kui see on antud pädeva haldusorgani poolt, andmise hetkel kehtiva õiguse alusel, on sellega kooskõlas, proportsionaalne, kaalutlusvigadeta ning vastab vorminõuetele. Vaideorgan kontrollib, kas rakendusüksus on meetme määrust ja teisi asjassepuutuvaid õigusakte õiguspäraselt rakendanud, kas otsus tugineb korrektsele õiguslikule alusele, kas kaalutlused on otsuses välja toodud ning otsust on nõuetekohaselt põhjendatud.

2.2. Vaidlustatud otsus on finantskorrektsiooni otsus, mis põhineb asjaolul, et toetuse saaja ei ole saavutanud projekti tulemusi. Rakendusüksus on tuvastanud, et toetuse saaja ei ole saavutanud meetme määruse § 29 lõikest 1 ja taotluse rahuldamise otsuse punktist 8 tulenevaid mõlemaid tulemusnäitajaid – nii müügitulu kui ka töötajate värbamise osas.

2.3. Meetme määruse § 29 lõike 1 punktist 1 tulenevalt oli toetuse saajal kohustus tagada, et hiljemalt projekti abikõlblikkuse perioodi lõppemisele järgnevast kuust algaval esimesel aastal on toetuse saajal vähemalt üks töötaja ja teisel aastal vähemalt kaks töötajat, kelle töötasu on toetuse taotluse esitamise kuupäevale vahetult eelnevaks 1. juuliks Statistikaameti avaldatud aasta keskmisest brutokuupalgast vähemalt 50 protsenti (kehtiv keskmine 50% brutopalk taotlemise hetkel 774 eurot). Toetuse saajal oli täidetud esimesel aastal üks töötaja kahe kuu vältel ning teisel aastal kolm töötajat samuti osaliselt (üks töötaja kuus kuud, üks töötaja üks kuu ja üks töötaja üks päev), mis aga ei täida meetme määruses sätestatud miinimumnõuet. Väljamakstud töötasu põhjal leidis rakendusüksus tööhõivega seotud nõude täitmise määraks 15,3%.

2.4. Meetme määruse § 29 lõike 1 punktist 3 tulenevalt oli toetuse saajal kohustus saavutada projekti abikõlblikkuse perioodi lõppemisele järgneval teisel majandusaastal müügitulu vähemalt 80 000 eurot. Toetuse saaja vastava majandusaasta müügitulu toetataval tegevusalal oli 14 422 eurot, mis ei ole vastavuses meetme määruse § 29 lõike 1 punktis 3 sätestatud miinimumnõudega (täitmise ulatus 18% miinimumnõudest). Rakendusüksus ei arvestanud joogiautomaatide rendist saadud 14 218 eurot ja kinnisvara üürile andmisest saadud 1717 eurot projektiga seotud müügituluna, sest renditegevus liigitus meetme määruses välistatud tegevusalade hulka.

2.5. Võttes arvesse rikkumise asjaolusid ning rikkumise ulatust (mõlemad kohustuslikud tulemusnäitajad on saavutamata ning projekt ei saavutanud meetme eesmärki) on rakendusüksus kaalunud korrektsioonimääraks 100%.

2.6. Vaide esitaja ei vaidle vastu asjaolule, et meetme määruses ja taotluse rahuldamise otsuses sätestatud tulemusnäitajad ei täitunud algselt kavandatud mahus. Vaide esitaja on seisukohal, et otsus on õigusvastane kaalutlusvea ja ebaproportsionaalsuse tõttu. Vaideorgan analüüsib eelnimetatud etteheiteid alljärgnevalt.

Kaalutlusõigus

2.7. Vaide esitaja heidab vaides ette, et rakendusüksus ei teostanud kaalutlusõigust. Vaide esitaja hinnangul pidas rakendusüksus 100% määra sisuliselt paratamatuks, kuid ükski õigusakt ei sea reeglit, et tulemusnäitajate alla 20% täitmise korral tuleb nõuda tagasi kogu toetus. Vaide esitaja leiab, et rakendusüksus ei kaalunud ühtegi vahepealset määra (nt 25%, 50% või saavutamata osaga võrdelist määra) ega põhjendanud, miks need ei sobi.

2.8. Vaideorgan selgitab, et rakendusüksus teeb finantskorrektsiooni otsuseid kaalutlusõiguse alusel, seejuures tuleb eristada otsustusdiskretsiooni (kaaluda otsuse tegemise vajalikkust) ja valikudiskretsiooni (kaaluda, millist otsust teha). Kaalutlusõigust tuleb teostada kooskõlas volituse piiride, kaalutlusõiguse eesmärgi ning õiguse üldpõhimõtetega, arvestades olulisi asjaolusid ning kaaludes põhjendatud huve (HMS § 4 lõige 2). Volitus rakendusüksusele finantskorrektsioonide tegemiseks tuleneb STS2014_2020 § 8 lõike 2 punktist 6. Sama seaduse § 45 lõige 1 sätestab, millal finantskorrektsioon tehakse. Seejuures on tegemist imperatiivse sättega, kasutades sõna „tehakse“, mistõttu nimetatud sättest ei tulene haldusorganile otsustusdiskretsiooni küsimuses, kas finantskorrektsioon teha või mitte. Sätte imperatiivne sõnastus tähendab, et STS2014_2020 § 45 lõikes 1 sätestatud finantskorrektsiooni tegemise eelduste täitmise korral ei ole rakendusüksusel kaalutlusõigust küsimuses, kas

finantskorrektsioon teha. Kaalutlusruum võib tekkida üksnes finantskorrektsiooni ulatuse kindlaksmääramisel, kuivõrd kohaldatav regulatsioon seda võimaldab, mitte aga korrektsiooni tegemise põhimõttelise vajaduse osas.

2.9. Vaideorgan ei nõustu väitega, et rakendusüksus jättis kaalutlusõiguse teostamata või käsitles 100% finantskorrektsiooni automaatse tagajärjena. Asjaolu, et otsuses on märgitud, et rikkumise raskus „ei võimalda" väiksema määra kohaldamist, ei tähenda iseenesest, et rakendusüksus oleks pidanud 100% määra õigusaktist automaatselt tulenevaks. Seda väljendit tuleb hinnata otsuse põhjenduste kontekstis. Rakendusüksus käsitles muu hulgas projekti tegevuste elluviimist, tulemuste saavutamata jätmise taset, vaide esitaja esitatud põhjuseid tulemuste saavutamata jäämise kohta ning korrektsiooni ulatust mõjutavaid asjaolusid. Otsuse kohaselt ei olnud projekti puhul esmatähtis üksnes kavandatud investeeringute tegemine, vaid nende kaudu meetme eesmärgi saavutamine, mida hinnati müügitulu ja tööhõive tulemusnäitajate abil.

2.10. Kaalutlusõiguse nõuetekohane teostamine ei eelda, et haldusorgan peab otsuses aritmeetiliselt läbi analüüsima kõik teoreetiliselt võimalikud korrektsioonimäärad. Määrav on, kas otsusest on kontrollitavalt nähtav, milliste asjaolude põhjal valiti konkreetne õiguslik tagajärg ning miks leebemat abinõu ei peetud rikkumise raskust ja mõju arvestades piisavaks. Käesoleval juhul lähtus rakendusüksus eelkõige sellest, et mitte üksnes üks, vaid mõlemad meetme eesmärki vahetult väljendavad kohustuslikud tulemusnäitajad jäid valdavas osas saavutamata. Otsuses märgitud alla 20% tulemusnäitajate täitmise tase ei ole käesolevas asjas iseseisev õiguslik lävend, millest tuleneks automaatselt 100% tagasinõue, vaid faktiline asjaolu, mis iseloomustab kõrvalekalde ulatust ja rikkumise raskust**.** Otsusest on tuvastatav nii kaalutud asjaolud kui ka põhjus, miks rakendusüksus pidas rikkumise ulatust arvestades toetuse täielikku tagasinõuet põhjendatuks. Asjaolu, et kaalumise tulemusena valiti õigusnormiga lubatud kõige koormavam tagajärg, ei tähenda iseenesest kaalutlusõiguse teostamata jätmist.

2.11. Vaide esitaja on vaides ette heitnud ka asjaolu, et rakendusüksus võttis kaalumisel arvesse asjasse mittepuutuvaid asjaolusid, tuues otsuse põhjendustes välja ka referentsperioodidest välja jäävaid andmeid. Vaideorgan nõustub, et tulemusnäitajate täitmist tuleb hinnata meetme määruses kindlaksmääratud referentsperioodide alusel. Otsuse kohaselt hinnati nii müügitulu kui ka tööhõivenäitaja täitmist õigete referentsperioodide andmete põhjal ning tuvastati tulemusnäitajate saavutamata jäämine. Hilisema perioodi andmed ettevõtte töötajate puudumise ja müügitulu kohta ei olnud seega rikkumise tuvastamise ega tulemusnäitajate täitmise määra arvutamise aluseks, vaid neid käsitleti täiendava kontekstina, ilmestamaks asjaolu, et kättesaadavatest andmetest tulenevalt ei ole nähtav, et toetuse saaja tegutseks majandustegevusega aktiivselt. Finantskorrektsiooni õiguslik alus tulenes aga siiski korrektsete referentsperioodide tulemustest.

2.12. Vaide esitaja on vaides rikkumise raskust vähendavate asjaoludena välja toonud, et vaide esitaja tegutses heauskselt, viis kõik tegevused ellu ja püüdis luua töökohti. Tulemusi mõjutasid sündmusturu hooajalisus ja meetme määruses sätestatud soetustingimused (meetme määruse § 8 lg 4 ja 7). Vaide esitaja leiab, et need asjaolud ei vabasta kohustusest, kuid neid tuleb arvestada korrektsiooni ulatuse määramisel, kuid rakendusüksus jättis need kõrvale üksnes viitega taotlemise vabatahtlikkusele, mis ei ole sisuline kaalumine.

2.13. Vaideorgan ei nõustu väitega, et rakendusüksus jättis vaide esitaja nimetatud asjaolud korrektsioonimäära määramisel sisuliselt kaalumata. Otsuses on kõiki neid aspekte käsitletud, kuid nende mõju korrektsioonimäära kaalumisele ei ole hinnatud vaide esitaja poolt soovitud määral. Korrektsioonimäära kaalumise seisukohalt on määrav see, kas vaide esitaja nimetatud asjaolud vähendavad tulemusnäitajate saavutamata jätmise raskust. Rakendusüksus on leidnud, et käesoleval juhul ei anna tegevuse hooajalisus, meetme määruses sätestatud soetustingimused

ega toetuse saaja heausksus alust selliseks järelduseks. Vaideorgan nõustub rakendusüksuse käsitlusega.

2.14. Asjaolu, et vaide esitaja tegutses heauskselt, viis projekti tegevused ellu ning tegi jõupingutusi töökohtade loomiseks, ei muuda siiski asjaolu, et toetuse andmise tingimustena kindlaks määratud tulemusnäitajad jäid olulises ulatuses saavutamata. Seejuures ei sõltu tulemusnäitajate saavutamata jätmise raskus üksnes sellest, kas toetuse saajale saab ette heita tahtlikku või hooletut käitumist. Finantskorrektsiooni eesmärk ei ole toetuse saaja karistamine süülise käitumise eest, vaid tagada, et toetuse kasutamine vastaks toetuse andmise tingimustele ja eesmärgile. Seetõttu võib ka heauskselt tegutsenud toetuse saaja puhul olla põhjendatud täielik tagasinõue, kui toetuse andmise seisukohalt kesksed tulemused on jäänud olulises ulatuses saavutamata.

2.15. Samuti ei saa tegevuse hooajalisust pidada selliseks erandlikuks või toetuse saajast sõltumatuks asjaoluks, mille riski pidi kandma toetuse andja. Valdkonna hooajalisus oli ettevõtluskeskkonna tavapärane ja ettenähtav omadus, mida vaide esitaja sai ja pidi projekti kavandamisel, sealhulgas kavandatava müügitulu ja töökohtade arvu prognoosimisel, arvesse võtma. Taotluses võetud eesmärkide realistlikkuse hindamine ja projekti äririskide arvestamine lasus eelkõige toetuse taotlejal.

2.16. Sama kehtib meetme määruse § 8 lõigetest 4 (Materiaalse põhivara ja teenuste ostmine on abikõlblik isikutelt, kelle tegevusalaks on vähemalt viimase aasta jooksul tehingu tegemisest arvates olnud soetatava põhivara müük või teenuste osutamine.) ja 7 (Toetuse abil ostetava asja tarnija või teenuse osutaja peab olema juriidiline isik. Kui toetuse abil soetatav asi tarnitakse või teenus osutatakse Eestis, peab tarnija või teenuse osutaja olema asjaomases registris registreeritud.) tulenevate tingimuste kohta. Need tingimused olid toetuse taotlejale teada juba enne toetuse taotlemist ning moodustasid osa ette kindlaks määratud õiguslikust raamistikust. Kui nende nõuete täitmine mõjutas projekti käibekapitali vajadust, oli tegemist asjaoluga, millega tuli arvestada projekti finantseerimise ja majandustegevuse kavandamisel. Meetme kõigile asjaomastele toetuse saajatele kohalduvatest tingimustest tulenevat tavapärast majanduslikku mõju ei saa seetõttu iseenesest käsitada rikkumise raskust vähendava asjaoluna.

2.17. Seega on rakendusüksus vaide esitaja nimetatud asjaolusid arvesse võtnud, kuid omistanud neile väiksema kaalu kui asjaolule, et mõlemad toetuse eesmärki väljendavad kesksed tulemusnäitajad jäid olulises ulatuses saavutamata. Vaideorgan ei tuvastanud seejuures kaalutlusviga. Kaalutlusviga ei tulene ainuüksi sellest, et haldusorgan ei omistanud toetuse saaja kasuks rääkivatele asjaoludele sellist kaalu, mida vaide esitaja ise peab põhjendatuks.

2.18. Vaide esitaja on teinud ka märkuse, et otsuse 20. joonealuses märkuses 2026. majandusaasta lõpuks on märgitud 31.01.2027, kuigi vaide esitaja majandusaasta lõppeb 31. märtsil. Vaideorgan möönab, et kõnealuses joonealuses viites on tehtud eksimus, kuid tegemist on ilmselge kirjaveaga, mis ei oma otsuses toodud järelduste seisukohast mingit mõju, kuivõrd see ei mõjutanud tulemusnäitajate hindamiseks kasutatud referentsperioodi ega selle perioodi kohta tuvastatud andmeid.

Otsuse proportsionaalsus

2.19. Järgnevalt käsitleb vaideorgan otsuse proportsionaalsust. HMS § 3 lõike 2 kohaselt peab halduse õigusakt olema kohane, vajalik ning proportsionaalne seatud eesmärgi suhtes. Finantskorrektsiooni eesmärk on tagada avalike vahendite sihipärane kasutamine ning seos toetuse ja saavutatud tulemuste vahel. Proportsionaalsuse hindamisel tuleb arvesse võtta rikkumise olemust, raskust, ulatust ning selle mõju toetuse andmise eesmärkide saavutamisele.

2.20. Vaide esitaja heidab vaides ette, et rakendusüksus ei ole tuvastanud ega põhjendanud, milline rahaline kahju fondidele tekkis. Samuti ei ole arvestatud, et toetust kasutati sihtotstarbeliselt, kulud on tegelikud, pettust ega fiktiivseid kulusid ei esine ning soetatud vara kasutatakse majandustegevuses edasi. Vaide esitaja hinnangul kohtleb 100% korrektsioonimäär osaliselt täidetud näitajaid samamoodi nagu olukorda, kus tegevusi ei tehtud ja tulemusi ei saavutatud üldse ning proportsionaalne oleks määr, mis arvestab saavutatud osa, ellu viidud tegevusi. Vaide esitaja viitab ka Riigikohtu lahendile (RKHKo 3-21-2607/24), milles on struktuuritoetuste finantskorrektsioonide kontekstis rõhutatud, et toetuse saajale langev sanktsioonirisk ei tohi olla ülemäärane.

2.21. Vaideorgan ei nõustu vaide esitaja seisukohaga, et 100% finantskorrektsioon on ebaproportsionaalne põhjusel, et rakendusüksus ei ole tuvastanud fondidele tekitatud konkreetset rahalist kahju. Määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 143 lõige 2 kohustab finantskorrektsiooni ulatuse määramisel arvestama eeskirjade eiramise olemust ja raskust ning fondidele tekitatud rahalist kahju. Sellest ei tulene aga, et finantskorrektsiooni saaks teha üksnes juhul, kui fondile põhjustatud kahju on võimalik väljendada konkreetse rahasummana. Käesoleval juhul seisneb rikkumise mõju selles, et toetus maksti projekti jaoks, mille puhul jäid toetuse andmise eesmärki väljendavad kesksed tulemusnäitajad olulises ulatuses saavutamata. Meetme määruse kohaselt ei olnud toetuse eesmärk üksnes projekti tegevuste elluviimine või vara soetamine, vaid kasvupotentsiaaliga ja jätkusuutliku ettevõtluse tekkimine, mida hinnati müügitulu ja tööhõive tulemusnäitajate kaudu. Nimetatud seost rikkumise ja kahju tekkimise vahel on otsuses ka piisaval määral käsitletud.

2.22. Asjaolu, et toetuse saaja tegi projektis kavandatud kulud, soetas kavandatud vara ning pettust või fiktiivseid kulusid ei ole tuvastatud, ei tähenda iseenesest, et toetust oleks kasutatud meetme eesmärgi seisukohalt tulemuslikult ja kõigile toetuse andmise tingimustele vastavalt. Toetuse andmise tingimused hõlmasid lisaks tegevuste tegemisele ja kulude kandmisele kohustust saavutada kindlaksmääratud tulemusnäitajad. Vaideorgan nõustub, et tuleb eristada olukorda, kus projekti ei ole üldse ellu viidud, olukorrast, kus tegevused on küll ellu viidud, kuid projekti eesmärgid on olulises osas saavutamata. Erinevate olukordade eristamise nõue ei tähenda siiski, et õiguspäraselt elluviidud projekti tulemuste saavutamata jätmise rikkumine peaks igal juhul kaasa tooma proportsionaalselt väiksema finantskorrektsiooni. Korrektsiooni määra hindamisel ei ole määrav üksnes saavutatud tulemuse matemaatiline osakaal, vaid ka saavutamata jäänud kohustuse tähtsus toetuse andmise eesmärgi seisukohalt. Seega ei saa korrektsioonimäära määramisel tulemusnäitajate täitmise protsenti samastada automaatselt toetuse eesmärgi saavutamise protsendiga.

2.23. Vaideorgan on hinnanud ka seda, kas rikkumise raskust oleks võimalik piisavalt arvesse võtta osalise finantskorrektsiooniga. Osalise korrektsiooni kasuks räägivad asjaolud, et projekti tegevused viidi ellu, projektiga seotud kulud tehti, soetatud vara on jätkuvalt majandustegevuses kasutatav ning mõlemad tulemusnäitajad saavutati teatavas ulatuses. Täieliku korrektsiooni kasuks räägib seevastu asjaolu, et täitmata ei jäänud kõrvaline või formaalne kohustus, vaid mõlemad toetuse andmise eesmärki vahetult väljendavad kohustuslikud tulemusnäitajad, kusjuures nende saavutamise tase jäi märkimisväärselt alla meetme määruses kehtestatud miinimumtaseme. Arvestades nende asjaolude kogumit ja eelkõige saavutamata jäetud kohustuste keskset tähendust toetuse eesmärgi seisukohalt, ei kajastaks osaline finantskorrektsioon rikkumise tegelikku raskust piisavalt. Seetõttu leiab vaideorgan, et projekti tegevuste elluviimine, vara jätkuv kasutamine või pettuse puudumine ei muuda 100% finantskorrektsiooni käesoleva juhtumi asjaoludel iseenesest ebaproportsionaalseks.

2.24. Vaideorgan nõustub vaide esitaja poolt viidatud Riigikohtu otsuses toodud järeldusega, et finantskorrektsiooniga toetuse saajale pandav koormus ei tohi olla rikkumisega võrreldes

ülemäärane. Sellest põhimõttest ei tulene siiski, et täielik finantskorrektsioon oleks lubatav üksnes pettuse, fiktiivsete kulude või projekti täieliku elluviimata jätmise korral. Korrektsiooni proportsionaalsust tuleb hinnata konkreetse rikkumise olemuse, raskuse ja mõju põhjal. Arvestades, et täitmata jäid mõlemad projekti tulemusnäitajad ning kõrvalekalded seatud eesmärkidest on märkimisväärsed, ei ole vaideorgani hinnangul tegemist vähese või formaalse rikkumisega. Hoolimata asjaolust, et nõuded on teatavas ulatuses täidetud, on täitmise määr siiski väheoluline. Sellise tasemega saavutatud tulemused on käsitletavad väga olulise finantsmõjuga rikkumisena, mistõttu vastab 100% finantskorrektsioon rikkumise raskusele, ulatusele ja mõjule ning on seetõttu proportsionaalne meede. Arvestades tulemusnäitajate saavutatuse taset, ei peegeldaks väiksema korrektsioonimäära kohaldamine rikkumise tegelikku mõju ega oleks kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Seetõttu nõustub vaideorgan rakendusüksuse hinnanguga, et käesolevas asjas on 100% finantskorrektsiooni kohaldamine põhjendatud ja proportsionaalne.

2.25. Vaide esitaja ei nõustu rakendusüksuse seisukohaga, et joogiautomaatide rendist saadud 14 218 euro suurust tulu ei saa arvestada meetme määruse § 29 lõike 1 punktis 3 sätestatud müügitulu tulemusnäitaja täitmisel. Vaide esitaja hinnangul on joogiautomaatide rent projekti raames loodud toodete turustamise viis ning renditulu seetõttu projektiga otseselt seotud müügitulu. Rakendusüksus leidis seevastu, et projekti toetatav tegevusala oli toiduaine-, joogi- ja tubakatööstusmasinate tootmine, samas kui joogiautomaatide väljarentimine on käsitatav renditegevusena, mis kuulub meetme määruse kohaselt välistatud tegevusalade hulka. Seetõttu arvestas rakendusüksus müügitulu tulemusnäitaja täitmisel üksnes toetataval tegevusalal saadud 14 422 euro suurust müügitulu.

2.26. Vaideorgan nõustub rakendusüksuse käsitlusega. Meetme määruse § 29 lõike 1 punktis 3 sätestatud müügitulu nõuet tuleb hinnata koostoimes meetme määruses sätestatud toetatavate ja välistatud tegevusaladega. Tulemusnäitaja täitmisel ei saa arvesse võtta tulu tegevusest, mida ei oleks meetme määruse tingimuste kohaselt saanud toetada. Seetõttu oli rakendusüksusel põhjendatud alus jätta joogiautomaatide rendist saadud tulu müügitulu tulemusnäitaja täitmise hindamisel arvestamata. Ka vastupidise käsitluse korral ei muudaks renditulu arvestamine otsuses toodud järeldusi: renditulu lisamisel oleks müügitulu tulemusnäitaja täidetud 35,8% ulatuses, samal ajal kui tööhõivenäitaja täitmise määr jääks 15,3% juurde. Tegemist oleks endiselt tulemusnäitajate miinimumtaseme olulisel määral täitmata jätmisega. Seetõttu ei muuda ka vaide esitaja enda alternatiivne arvutus rikkumise üldist raskust selliselt, et kohaldatud korrektsioonimäär muutuks ebaproportsionaalseks ning osalise korrektsiooni kohaldamine oleks tingimata nõutav.

2.27. Kokkuvõttes märgib vaideorgan, et olles uurinud vaidega seotud asjassepuutuvaid dokumente ja asjaolusid, asub vaideorgan seisukohale, et rakendusüksus on otsuses viidanud õigetele õiguslikele alustele, millest tuleneb toetuse saaja kohustus saavutada projekti tulemused, samuti õiged alused rikkumisest tuleneva korrektsiooni kohaldamiseks, otsuse vastuvõtmisel on rakendusüksus kasutanud kaalutlusõigust kooskõlas seadusega ning kaalutlusvigu ei ole tuvastatud, kaalumise tulemusena on jõutud proportsionaalse otsuseni, täidetud on HMS § 56 tulenev põhjendamiskohustus. Eeltoodust tulenevalt on haldusakt õiguspärane HMS § 54 mõistes.

Haldusakti täitmise peatamine

2.28. Vaide esitaja on vaides taotlenud ka otsuse täitmise peatamist kuni vaide lahendamiseni. Vaide esitaja põhjendab taotlust sellega, et vaide esitajal puudub likviidsus summa ühekordseks tasumiseks, kohene sissenõue võib põhjustada maksejõuetuse ja peatada majandustegevuse, mida hilisem vaide rahuldamine ei heastaks.

2.29. Vaideorgan selgitab, et otsuse täitmise peatamist kohaldatakse juhul, kui abinõu rakendamine aitab ära hoida selliste kahjulike tagajärgede saabumise vaidemenetluse ajal, mille hilisem kõrvaldamine pärast vaide võimalikku rahuldamist oleks võimatu või oluliselt raskendatud. Otsus võeti vastu 25.09.2026 ning selle otsuse punktis 5 on toodud tagasinõude tasumise tähtajaks 60 päeva otsuse kättesaamisest alates. Otsus toimetati kätte 25.09.2026, seega on tagasinõude tasumise tähtajaks 24.11.2026. Kuna vaie lahendatakse enne tasumise kohustuse tekkimist, ei ole otsuse täitmise peatamine põhjendatud, kuna ei esine ohtu, et otsuse täitmine toimuks enne vaide sisulist lahendamist ning tooks vaide esitajale kaasa negatiivseid tagajärgi.

3. Resolutsioon

Eeltoodut arvestades ja tuginedes HMS § 85 punktile 4, otsustab vaideorgan:

3.1. jätta rahuldamata Taptales Inc. OÜ vaie Riigi Tugiteenuste Keskuse 25.09.2026. a finantskorrektsiooni otsusele nr 11.2-1/26/3936;

3.2. jätta rahuldamata Taptales Inc. OÜ taotlus peatada Riigi Tugiteenuste Keskuse 25.09.2026. a finantskorrektsiooni otsuse nr 11.2-1/26/3936 täitmine vaidemenetluse ajaks.

4. Vaidlustamine

4.1. HMS § 87 lõikest 1 tulenevalt on isikul, kelle vaie jäi rahuldamata või kelle õigusi vaidemenetluses rikuti, õigus pöörduda halduskohtumenetluse seadustikus sätestatud tingimustel ja korras kaebusega halduskohtusse. HMS § 87 lõike 2 kohaselt võib vaideotsuse tühistamist nõuda koos nõudega, mis jäeti vaideotsusega osaliselt või täielikult rahuldamata või sõltumata eelnimetatud nõudest iseseisvalt, kui vaideotsusega on isiku õigusi rikutud muul viisil kui vaide osaline või täielik rahuldamata jätmine.

4.2. HKMS § 46 lõikest 1 tulenevalt tühistamiskaebuse võib esitada 30 päeva jooksul kaebajale haldusakti teatavaks tegemisest arvates. HKMS § 45 lõike 4 kohaselt võib vaideotsuse peale vaide esemeks oleva haldusakti või toimingu vaidlustamiseta esitada kaebuse, kui see rikub kaebaja õigusi, sõltumata vaide esemest.

(allkirjastatud digitaalselt)
Liina Vahtras
majandus- ja tööstusminister